

Dankbrief Anna Maria van Schurman

Transcriptie

Viro Clarissimo D[omino]. Johanni Smith
S.P.D.

Anna Maria à Schurman

Nihil mihi, vir reverende, tua antiquitate visum est antiquius,
neque aliud munus, quod perinde nobis, tum novitate, tum rari-
tate placuisset, mihi mittere potuisses. De referenda
vero gratia quam tibi nunc habeam hoc nomine maximam,
non multum fateor me laborare, quando nihil inter utrumque
(si qua Tullii autoritas est) interesse putandum est.

Quod tamen eo non affero, quo nomen (id enim ultro
profiteor) minuerem: sed ut hac ratione gratiam tibi
et semper habendo referre et vicissim referendo ha-
bere possim. Sunt autem revera in hoc scripto (ut ad
doctissimum tuum commentarium revertar) non pauca,
quae magnopere mihi tuos thesauros visendi desiderium
auxissent, nisi jam pridem perspectum habuissem, quam
non vulgare aut humile oporteat esse, quod Smithium
nostrum delectat; aut si quid forte per se tanti non sit, nihil
obstare, quominus ab aestimatione tua pretium ac
splendorem mutuari queat. Cujus rei specimen nuper
dedisti in disticho elegantissimo, quo effigiei nostrae
et formam et gratiam, quam ei ars mea negaverat,
conciliare voluisti. Vale. Ultrajecti IV Kal Febr MDCXLV
Frater meus te peramanter salutatur, idem et ego facio

Vertaling

Aan de zeer beroemde heer Johan Smetius

doet Anna van Schurman

veel groeten

Niets, eerwaarde man, leek mij ouder dan uw oudheden. En u had mij geen ander geschenk kunnen sturen dat ons evenzeer had behaagd, zowel vanwege de nieuwigheid als de zeldzaamheid ervan.

Maar ik geef toe dat ik er niet veel moeite mee heb, om de zeer grote dank die ik u nu daardoor verschuldigd ben, te betuigen, aangezien er niets tussen beide (als Tullius enige autoriteit heeft) als verschillend moet worden beschouwd.¹ Ik breng dit echter niet naar voren om de verschuldigde dank (die geef ik namelijk uit mezelf toe) te verkleinen, maar om op deze manier u, die steeds dankbaar bent, dank te kunnen betuigen en op mijn beurt u, die steeds dank betuigt, dankbaar te zijn.

Maar er staan werkelijk in dit schrijven² (om terug te keren naar uw zeer geleerde commentaar) heel wat dingen die mijn verlangen om uw schatten te bezoeken enorm zouden hebben doen toenemen, als ik niet al lang geleden had ingezien dat wat onze Smetius verheugt niet vulgair of nederig hoeft te zijn; of als iets op zichzelf misschien niet waardevol is, laat dan niets het ervan weerhouden zijn waarde en pracht aan uw waardering te ontnemen. Daarvan gaf u onlangs een voorbeeld in een zeer elegant distichon³, waarmee u ons portret zowel de vorm als de gratie wilde geven die mijn kunst het had ontzegd.

Gegroet, Utrecht 26 februari 1645

Mijn broer groet u allerhartelijkst en ik doe hetzelfde

Vertaling: Michiel Sauter 2025

1 In zijn redevoering voor Plancius (33.80) spreekt Marcus Tullius Cicero over dankbaar zijn én dankbaar blijken, dus over dankbaarheid én het uiten hiervan.

2 Oppidum Batavorum, seu Noviomagum; Nijmegen, stad der Bataven 1644.

3 Anna Maria van Schurman doelt hier op haar portret met haar twee dichtregels waaraan Smetius twee lovende dichtregels (=een distichon) heeft toegevoegd. Dit portret met de vier dichtregels staat ook in het album amicorum van Smetius filius, zie [Geschiedenislokaal024](#).